

טז א מִכֶּתֶם לְדוֹד שָׁמַרְנִי אֵל בַּי חֲסִיתִי בְּךָ בְּאָמְרָתְךָ לְיוֹעָזָה בְּבָבָא אָדָני

שיםווש תהילים לפרנס הגנב

שמורני אל כי חסיתי בך וגוי (טו, א): [שימוש תהלים בפרק טז]. זה המזמור טוב לפרסום הגנב. קח טיט מן שפת הנדר וחול מן הים וערב אותם וגביל וכותב כל הנחזרים וקח ספל חרס ומלא אותו מים שאובים ושים כל השמות הנחזרים בספל כל אחד ואחד לעצמו ואמור עליו זה המזמור י" פעמים ושם שלו הוא ח". ח' מן "חבלים", י"ן "נחלת ספרה עלי, ובכל פעם יאמר. יהי רצון מלפניך ח"י שתודיעני מי גנב לך וכך, וכי שנגן יפתח עינו שלו ויעלה פתקו למעלה. וטוב לפתחת הלב ומושלים האויבים ומוציא האדם מצרה שהיא רגילה בה לרוחה.

זוהר תהילים

(טו, א): [זוהר ח"ג פ' פנחס דף דלט]: זוהר תורה מה הטעם, "שָׁמַרְנִי אֵל לְלִי" נ, צד של אברהם נוצר להחזרה, שיאיר חסד העליון, לחסדי דוד הנאמנים.

שָׁמַרְנִי אֵל בַּי חֲסִיתִי בְּךָ
שָׁמַרְנִי אֵל בַּי חֲסִיתִי בְּךָ (טו, א): [זוהר חדש פ' כי תשא א] מך, תם, מאן לאין לה או רור משלהי, תם, כאשר הלבנה בשלימות, אז תם, ועל כן "מכבתם באורות עליונים, אז תם, כאשר נשמרת הלבנה, זה לדור", מתי, כאשר נשמרת הלבנה, זה שכותב "שָׁמַרְנִי אֵל אֲלָכָא כי חֲסִיתִי בְּךָ", מהו "חֲסִיתִי", כמו שכותב "חֲסִיתָה נְפָשָׁי" (תהלים נז, ב. ב').

צָרֵיךְ לְעוֹזָר, שִׁיאֵיר חַסְדָּעַלְיוֹן לְחַסְדֵי דָוד
הַנְּאָמְנִים

מַה הַטְעָם שָׁמַרְנִי אֵל? צָדוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
צָרֵיךְ לְעוֹזָר, שִׁיאֵיר חַסְדָּעַלְיוֹן

המלחכות שהוא "מלך" = עניה, "תם" = נשמרת מהחיצונים

"מכבתם לדור שָׁמַרְנִי אֵל בַּי חֲסִיתִי בְּךָ" (זוהר חדש פ' כי תשא א) מך, תם, מאן לאין לה או רור משלהי, תם, כאשר הלבנה בשלימות, אז תם, ועל כן "מכבתם באורות עליונים, אז תם, כאשר נשמרת הלבנה, זה לדור", מתי, כאשר נשמרת הלבנה, זה שכותב "שָׁמַרְנִי אֵל אֲלָכָא כי חֲסִיתִי בְּךָ", מהו "חֲסִיתִי", כמו שכותב "חֲסִיתָה נְפָשָׁי" (תהלים נז, ב. ב').

דוקא שם קל רצה לעוזר הצד החסד
שיאיר חסד למלחכות

"מכבתם לדור שָׁמַרְנִי אֵל בַּי חֲסִיתִי בְּךָ"

זיו הזוהר
המלחכות, שנקראת נפש, וצריכה שמירה ומהסה
בפני הס"א: נג. מדייק, ומה הזכיר השם אל,
שהוא חסד, מדרגת אברהם, ואומר זה משומם
שאל זה תשוקת המלחכות, שתוכל להקרו באשם
חסדי דוד, על ידי שתקבל השפעה מدت החסד:

ב. זו מدت המלחכות, שורש דוד המלך, דמיית להלבנה, שאין לה או רור של עצמה, אלא מה שמקבלת מן השימוש, וכךנו כן המלחכות מן התפארת: כא. המלחכות צריכה שמירה ומהסה מן הס"א, שלא יניקו ממנה השפעה: כב. נפשי זו

אתה טובתי בְּלֹא עָלֵיךְ: ג' לקדושים אשר בָּאָרֶץ הַמֶּה וְאָדִירִי בְּלֹא חֲפָצִי בָּם: ד' וּרְבוּ עָצְבָתָם אַחֲרֵי מְהֻרוֹ בְּלֹ אָסּוֹת נְסִכִּים מִקְדָּם וּבְלֹ אָשָׁא אֶת שְׁמָזָתָם עַל שְׁפָתַי: ה' יְהֻזָּה תְּמִימָה מִנְתָּחַקְיָה וּבְכָסִי אַתָּה תּוֹמִיד גּוֹרְלִי: ו' חֲבָלִים נִפְלָוּ

-- זוהר תהילים --

"אתה תומיך גורלי", מהו "גורלי", זה הגורל שנאחו בו דוד המליך.

מִרְכֶּבֶת תְּחִתּוֹנָה נִקְרָאת לִילּוֹת
אָבְרָךְ אֶת ה' אָשָׁר יַעֲצֵנוּ אֶת חִילּוֹת
 יִסְרָאֵן בְּרוּזִיטִי (ט"ז, ה): [זוהר חלק ב'
 פ' תרומה דף קלין] וליליה ליליה יתינה דעת
 - מרכבותתיה (ו' להו) שהן גוף הכסא, וכן
 נקראות לילות, כמו שנאמר (תהלים טז) אף
 לילות יסരאי קלויות. מרכבה תחתונה
 נקראת ימים, يوم ליום. מרכבה תחתונה
 נקראת לילות,ليلة لليلة.

פעמים שאמר דוד 'את' ופעמים לא
 אמר 'את'

"**אָבְרָךְ** אֶת ה' אָשָׁר יַעֲצֵנוּ וְגוּ" (ט"ז, ח)
 [זוהר תורה זוהר חלק ג' פ' בלק דף]
 קצטן אמר רבי אלעזר, הררי אנו רואים
 שלפעמים אמר דוד את, שכתוֹב "אָבְרָךְ
 את ה' אָשָׁר יַעֲצֵנוּ", וכתוֹב: "אָבְרָכָה אֶת
 ה' בְּכָל עַתָּה וְגוּ" (תהלים לד, ב), "בְּרָכִי נְפָשִׁי
 אֶת ה'" (שם קד, א), כמו כן בהתחלה
 התפלה נתתקן לומר ברכו את ה' המבורך,
 ולפעמים אמר דוד "בְּרָכְוּ ה' מֶלֶךְ כָּל אָנָכֶם" (שם
 קג, כ), "בְּרָכְוּ ה' כָּל צָבָא וְגוּ" (שם פסוק
 כא) ולא אמר את.

לחסדי דוד הנאמנים. זה שכותוב (שם כד)
 וחסד ה' מעולם ועד עולם. חסד - זה
 אהבתם, שלקח מהעולם העולון או ר
 וחיים וממן לעולם האחרון. זהו שפטות
 ועד עולם על יראיך. הוא העולם האחרון
 שפטויה בו היראה.

لקדושים אשר בָּאָרֶץ הַמֶּה וְאָדִירִי בְּלֹא
 חֲפָצִי בָּם

לְקָדוֹשִׁים אשר בָּאָרֶץ הַמֶּה (טו, ח):
 [בראשית פ': לך לך דף פג ע"ב]
 האדם שהוא שלם בכל, נקרא קדוש אחר
 כך כשניהם נתקנים, נעשה אותו או ר
 לבן פסא לאור הנستر שאינו נראה ואינו
 נודע מה שרורה על אותו אור הלבן, ואו
 האור שלם. וכך האדם שהוא שלם בכל,
 ואו נקרא קדוש, כמו שנאמר (תהלים טז)
 לקדושים אשר בָּאָרֶץ הַמֶּה וגוי. כמו כן
 בסוד עליון.

אתה ה' תומיך ומשפיע בגורלי שהוא
 המלכות

"ה' מִנְתָּחַקְיָה וּבְכָסִי אַתָּה תּוֹמִיד גּוֹרְלִי"
 (ט"ז, ח): [זוהר ח"ג פ' בלק (דף קצטן) זוהר
 תורה] אמר רבי יצחק בוא וראה, על עץ
 זהה שכל חחותיו בו תלולים, אמר דוד
 זיו הזוהר